

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ
Paderbornensis**

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. XIII. De Jejunio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

T I T U L U S X I I I .

De Jejunio.

Jejunia animabus corporibusque curandis ab Ecclesia certis temporibus & diebus salubriter instituta decenter volumus observati, admonerique populum, cur sint indicta, nempe in expiationem & vindicationem peccatorum, & ut corpus ob intemperantiam cibi potusque luxuriosum castigetur, & in servitutem redigatur, quo animus vegetior ac liberior divinæ voluntati se subjiciat.

1. Porro annua Jejunia quæ in Diœcesi nostrâ observari volumus, hæc sunt, & quidem vigilæ singulis annis per totam Diœcesim nostram ab universis ætatem habentibus nec legitimè excusatis jejunandæ. Sunt autem præter Quadragesimam, & quatuor anni tempora, Vigilia Pentecostes, Nativitatis S. Joannis Baptiste, Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, S. Laurentij Martyris, Assumptionis Beatae Mariæ Virginis, S. Bartholomæi Apostoli, S. Matthæi Apostoli, SS. Simonis & Judæ, omnium Sanctorum, S. Andreæ Apostoli, S. Thomæ Apostoli & Nativitatis Domini; Quæ si in diebus Dominicis, aut lunæ evenenterint, Sabbathis præcedentibus jejunetur. Quibus diebus à carnibus omnes abstinere, & unicâ refectione sub reatu peccati mortalis omnes contenti esse, nisi gravis labor, aut alia justa ab Ecclesia approbata causa excusat, obligantur.

2. In locis autem, ubi vel plura, vel strictrius observata fuerint, hortatur Synodus, ut piam consuetudinem observent.

3. Insuper in Festo S. Marci, quo supplicationes pro laudabili Ecclesiæ more fiunt, & in diebus Rogationum abstineatur per totam diem à carnibus.

4. Jejunia quæ vel indixit Ecclesia, vel usus communis pridem recepit, ab omnibus servi volumus: quorum rationem & modum diligenter explicabunt Parochi & reliqui verbi Dei Ministri.

5. Ceterum hortentur fideles Parochi, ut cum jejunant, non solum corpus à cibis delicioribus, verum etiam mentem à capitalibus vitijs cohibeant.

T I T U L U S X I V .

De Superstitione.

I.

Cum recte moneat Sacrosancta Tridentina Synodus, ut omnis supersticio tollatur, docet hæc Synodus, omnem illum rerum usum esse superstitionem, qui sine verbo Dei & Ecclesiæ doctrinâ fit præscriptis aliquibus ritibus & observantijs, quarum rationalis causa reddi non potest, & fiducia in eis collocatur, certò exspectandi aliquem eventum, qui sine illis ritibus ex Sanctorum intercessione non speraretur, aut quæ in cultu Sanctorum ex temeritate ac quadam levitate potius, quam pietate & vera in Deum Religionefieri videntur.

2. Nemo ad morbos vel vulnera hominum aut brutorum curanda superstitionis remedij utatur, vel super rebus desperditis aut super futuris eventibus ac quibusvis secretis divinos seu pro divinis se venditantes consulere præsumat. Si quis aliquid horum fecerit & monitus non abstinuerit, mox pto seriâ correctione denuncietur.

3. Insuper hæc Synodus mandat omnibus Judicibus Ecclesiasticis, ut in exilium mittant vel mitti current omnes, qui super futuris eventibus alijsque secretis responsa dant, eosque qui tales consulunt, graviter puniant.